

Werken is voor de dommen

- joop.vara.nl
- [Origineel bekijken](#)
- juli 8ste, 2017

cc-foto: Keli Schimelpfenig

U kent ze wel, die hardwerkende Nederlanders. Je komt ze in de kroeg en op het internet om de haverklap tegen. Zij werken zich drie slagen in de rondte. Voor zichzelf en voor hun gezin? Nee, voor de fiscus. Ze mogen alleen maar betalen en komen zelf nergens voor in aanmerking. Tegelijkertijd wemelt het in hun kennissenkring van de mensen die nooit een slag uitvoeren, al willen ze soms als kers op de taart nog wel eens een zwart klusje aannemen. Dankzij subsidies en aanvullingen stijgt hun inkomen tot boven de 2000 euro.

Dit is geen nieuw verhaal. Al in het eerste kwart van de negentiende eeuw vertelden gezeten burgers elkaar over armbesturen die een feestje gaven als gezinnen hun zilveren jubileum in de bedeling vierden. En in de jaren dertig zong Louis Davids:

We verzorgen onze medeburgers tegenwoordig best:
Als je niet werkt krijg je achttien gulden premie
En dan zijn er veel slampampers die zijn liever lui dan moe
Want die denken: nou die achttien piek, die neem ie
Ze schelden allemaal op patroon en kapitaal
En wie is weer de dupe van dat vrijheidsideaal?

Dat is de kleine man, die kleine burgerman
Zo'n hele kleine man met een confectiepakkie an
Eén met zo'n imitatie-jaeger onderbroekkie an
Zo'n minimumlijer, zenuwelijer van een kleine man

Wie nu ziet hoeveel mensen het ervan nemen zonder dat ze ooit in de bus naar het industriegebied worden gesignaleerd, moet dus niet denken dat er met Nederland iets mis loopt. Uit de verhalen van onze voorvaders blijkt dat je in Nederland nooit hebt hoeven werken. Altijd is het land blijven floreren terwijl de overheid elke opgehouden hand meteen rijkelijk vulde. Dat is blijkbaar een constante in onze geschiedenis. En anders moet je al die hofjes en fundaties eens bezoeken waar onze oude binnensteden van overvloeien. Hoe Nederland al eeuwen sociaal-economisch in elkaar zit, werd op zaterdag 8 juli nog eens uiteengezet door een bijzondere medewerker van GeenStijl. Hij schrijft:

Solidariteitsprincipe m'n reet, ken mensen van 32 die al 10 (!) jaar in de bijstand zitten en er volop zwart bijklussen in de weekenden. Liggen de hele week op hun nest te rotten en krijgen toeslag op toeslag op kwijtschelding en vertellen daar vol trots over. Ik betaal me blauw voor alles, om doodziek van te worden. Maar dat mag niet want eigen risico. Want ik moet werken anders flikkert m'n werkgever me eruit en kan ik de hypotheek niet meer betalen, de belastingen niet en de diverse virtuele boetes die ik sowieso krijg stomweg omdat ik besta en werk en man en blank ben.

Om die reden probeert de medewerker van GeenStijl zo snel mogelijk zijn hypotheek af te betalen zodat hij dit "kudtland" kan verlaten. Hij zal daar nog een jaar of twee voor moeten kromliggen, rekent hij voor, maar dan is ook het uur van het definitieve vertrek geslagen.

Dit voornemen en de sociaalpolitieke analyse die eraan ten grondslag ligt, zullen ongetwijfeld veel weerklank vinden bij de Nederlanders die nog werken. Aan hen wil ik de vraag stellen: het werkt al eeuwen zo. Als ons land werkelijk afhankelijk was van al dat "een slag in de rondte werken" door U en de uwen dan was het toch al lang op de fles gegaan? Maar dat gebeurt niet. Integendeel. Nederland wordt steeds rijker. Ergens wordt iemand belazerd met dit soort praatjes. Weet U zeker dat U dat niet zelf bent? Als je in dit zogenaamde kudtland volgens Uw eigen overtuiging niet hoeft te werken voor een aangenaam bestaan, waarom sleept U zich dan in hemelsnaam elke ochtend naar de baas? Wat zit daar achter? Wie is er nou slim, U of de dertigjarigen die elke ochtend lekker uitslapen omdat ze geen enkele verplichting hebben? Waarom zou je dit gave land willen verlaten als het gratis geld voor het oprapen ligt? Dan is er toch een steekje aan je los. Of niet soms?

Neen, ik zou al die ontevredenen willen aanraden om zich onverwijld te melden bij de gemeentelijke sociale dienst teneinde daar een uitkering met alle bijbehorende toeslagen aan te vragen. Miljoenen gingen U voor. Het land kan het lijen want – ten derden male – het werkt toch al eeuwen zo.

Zeg die kudtbaan op (nou schrijf ik eens "kudt") en meld U bij de sociale dienst. Ze staan met open armen te wachten. U bent daar een gewaardeerde client. U bent een mens en geen nummer zoals op de zaak. Besef ook dat Uw collega's wellicht blij en gelukkig worden van Uw vertrek. Veel werknemers dragen tenslotte vooral bij aan de vertraging en niet aan de versnelling van de arbeidsprocessen. Weet U wel zeker dat U de uitzondering was op die regel of heeft U zich altijd een rad voor ogen gedraaid? Op de zaak kunnen zij eindelijk eens opschieten en U krijgt gratis geld. Ga op maandag in het zonnetje liggen en bedenk: "Werken is voor de dommen".

Over een half jaar spreken we elkaar nader. Dan zullen we zien hoe de kennismaking met de Nederlandse uitkeringsfabrieken U is bevallen en in hoeverre de werkelijkheid constrasteert met Uw dromen. Maar aan U is de eerste stap. Zet hem. Durf het aan. Doe meer dan zitten schelden en mopperen aan de stamtafel of op het internet.